

Sylabus modułu

Nazwa przedmiotu	Znak i kody reprezentacji		
Kierunek	kognitywistyka		
Poziom kształcenia	studia I st. stacjonarne		
Jednostka prowadząca	Instytut Filozofii		
Jednostka dla której przedmiot jest oferowany	Instytut Filozofii		
Typ przedmiotu	obowiązkowy		
Rok studiów	II		
Semestr studiów	IV		
Forma zajęć i liczba godzin w semestrze	WY: 30 KW: 30		
Wymagania wstępne	Nie dotyczy; sugerowane kursy poprzedzające: elementy kognitywistyki: język naturalny		
Kontynuacje:	Sugerowane kursy stanowiące kontynuację tematyki, np. - analizy semiotyczne - semiotyka nowych mediów - problemy reprezentacji - teoria informacji - językowe środki wpływu - poznanie i komunikacja - kulturowe reprezentacje świata - Cognitive Linguistics		
Opis przedmiotu	Semiotyka jest nauką o znakach. Znaki tworzą otaczającą rzeczywistość zarówno kulturową, społeczną, jak i (co często się przyjmuje) przyrodniczą. Od starożytności powstawały różnorodne koncepcje znaków, a ich znajomość pozwala opisać i zrozumieć różne semiotyczne aspekty świata kultury i przyrody. Rozwiązywanie problemów dotyczących funkcjonowania systemów poznawczych, które zazwyczaj posługują się jakimiś formami reprezentacji, m.in. znakami, wymagają odwołania się do własności semiotycznych tych reprezentacji czy znaków. Rozpoznanie i wyjaśnienie tych własności wymaga odpowiednich teorii znaku. Celem wykładów jest poznanie tych teorii i wykształcenie zdolności do formułowania podstawowych założeń przy opisie i wyjaśnianiu różnych zjawisk semiotycznych. Semiotyczne kategorie służą także do oceny rezultatów projektowania artefaktów tak, by ich własności były zgodne z naturą znakowego rozumienia rzeczywistości przez człowieka. Przyjmuje się, że komunikacja pojmowana jako transmisja informacji ma charakter znakowy (semiotyczny). Efektywność komunikacji zależy wówczas od rozumienia natury używanych znaków.		
Efekty kształcenia	wiedza	metoda weryfikacji	EK kierunkowe
	1. Identyfikuje miejsce semiotyki wśród innych nauk (w szczególności nauk o poznaniu), określa dziedzinę badań semiotyki	test, dyskusja	K_W01
	2. Charakteryzuje podstawowe terminy i kategorie semiotyczne, zna ich historię	test, dyskusja	K_W01, K_W04, K_W05 K_W14
	3. Rozpoznaje umysł jako szczególny system posługujący	test, dyskusja	K_W10,

	się symbolami		K_W17
	4. Wymienia i wyjaśnia funkcje znaków językowych w różnych systemach poznawczych	ocena ciągła	K_W10, K_W17
	5. Rozpoznaje funkcje znaków językowych i niejęzykowych; wylicza i opisuje kody	dyskusja,	K_W18, K_W19
	umiejętności:		
	1. Potrafi zaprezentować problemy semiotyczne dotyczące różnych dziedzin	prezentacja	K_U01, K_U12, K_U16
	2. Umie przedstawić argumenty w sporach o definicje znaku i o jego funkcje	dyskusja	K_U11, K_U15
	3. Potrafi dokonać analizy semiotycznej dowolnego komunikatu w dowolnym kodzie	dyskusja	K_U07, K_U03
	4. Potrafi przedstawić procesy poznawcze jako procesy semiotyczne	dyskusja	K_U13, K_U10
	5. Potrafi zastosować wiedzę semiotyczną do rozwiązania problemów badawczych z dziedziny semiotyki kognitywistycznej	prezentacja	K_U14
	kompetencje społeczne:		
	1. Reprezentuje postawę krytyczną wobec poznawanych koncepcji	udział w dyskusjach	K_K03, K_K05
	2. Jest aktywny i twórczy poznawczo	udział w zajęciach	K_K06
	3. Szanuje pracę i własność intelektualną innych	praca zaliczeniowa	K_K09
	4. Współpracuje w zespole specjalistów z różnych dyscyplin kognitywistycznych	udział w zajęciach	K_K10
Punkty ECTS	6		
Ogólna forma zaliczenia	egzamin		
Język wykładowy	polski		
Koordinator przedmiotu	Zbysław Muszyński		
Dodatkowe informacje			